

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю
з дня народження
Д. К. ЗАБОЛОТНОГО

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

21–22 квітня 2016 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю з дня народження
Д. К. ЗАБОЛОТНОГО

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

21–22 квітня 2016 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
ББК 5я431
С 91

Головний редактор:

лауреат Державної премії України, академік НАМН України,
проф. В. М. Запорожан

Редакційна колегія:

чл.-кор. НАМН України, з. д. н. т. України, проф. В. Й. Кресюн
(заступник головного редактора),
проф. О. Г. Юшковська (заступник головного редактора),
проф. О. О. Старець, засл. лікар України, проф. Б. С. Запорожченко,
проф. О. О. Мардашко, проф. А. С. Сон, проф. В. Г. Марічереда,
проф. В. І. Величко, доц. К. О. Талалаєв,
Г. І. Хандрікова, доц. Н. О. Романова

С 91 **Сучасні** теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 150-річчю з дня народження Д. К. Заболотного. Одеса, 21–22 квітня 2016 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2016. — 156 с. ISBN 978-966-443-075-0

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю студентів та молодих вчених, присвяченої 150-річчю з дня народження академіка Д. К. Заболотного, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
ББК 5я431

ка вмісту ЛПВЩ була різнонаправленою та не досягла достовірної різниці. У 2-й групі динаміка вмісту атерогенних фракцій була аналогічною 1-й групі. Сумарно серед усіх пролікованих (33 пацієнти) рівня ЛПНЩ <2,5 ммоль/л було досягнуто у 23 (72,72 %) і 27 (81,82 %) осіб через 1 і 3 міс. лікування. Спостерігалася тенденція до підвищення вмісту глюкози натще у 1-й групі — з $(7,35 \pm 0,42)$ до $(8,04 \pm 0,47)$ ммоль/л ($p > 0,05$), у 2-й групі — з $(5,20 \pm 0,19)$ до $(5,34 \pm 0,17)$ ммоль/л ($p > 0,05$) через 3 міс. лікування.

Висновки. 1. У пацієнтів з дисліпідемією призначення розувастатину в дозі 10 мг на добу приводить до швидкого зниження ЗХ, ЛПНЩ, ТГ.

2. Цільового рівня ЛПНЩ <1,8 ммоль/л досягли 47,06 і 58,82 % пацієнтів; ЛПНЩ <2,5 ммоль/л — 23 (72,72 %) і 27 (81,82 %) через 1 та 3 міс. відповідно.

3. При лікуванні розувастатином необхідно проводити моніторинг показників вуглеводного обміну, особливо у хворих похилого віку.

КЛІНІКО-ПАРАКЛІНІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПАЦІЄНТІВ З УРОЛІТІАЗОМ

Недашківський М. О.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Сечокам'яна хвороба є формою прояву захворювань обміну речовин та посідає друге місце серед урологічних захворювань після запальних неспецифічних захворювань нирок. Виявляється в будь-якому віці, а в осіб віком 20–60 років — у 65–70 % випадків.

Метою дослідження була клініко-параклінічна характеристика пацієнтів з уролітіазом, госпіталізованих до «Дорожньої лікарні».

За два місяці 2015 р. було госпіталізовано 55 пацієнтів зі скаргами на гострий біль у попереку (56,7 %) та біль у животі з іррадіацією в пах із нудотою та блюванням (43,3 %). Серед них було 27 жінок і 28 чоловіків, віком від 15 до 79 років. До 60 років було 37 (67,27 %) пацієнтів. У 70 % випадках пацієнти були мешканцями міст. Індекс маси тіла (ІМТ) у 49 % випадків був вище 25 кг/м²: у 27,27 % випадків це були пацієнти з надмірною масою тіла (ІМТ у середньому $(27,06 \pm 1,34)$ кг/м², а у 21,81 % — хворі мали ожиріння (ІМТ у середньому $(35,23 \pm 1,47)$ кг/м²). У середньому хворі знаходилися в стаціонарі $(11,3 \pm 3,4)$ доби. У сечі діагностовано помірну лейкоцитурію, помірну еритроцитурію, помірну протеїнурію, у 21,15 % хворих були високі показники питомої ваги (1020–1025).

Майже у 90 % випадків пацієнтам було проведено оперативне втручання: уретероскопію, контактну лазерну літотрипсію, дренажування зі встановленням внутрішнього стента. Усі хворі були виписані в задовільному стані на амбулаторний етап лікування.

Висновки. 1. Сечокам'яна хвороба трапляється досить часто, однаково як серед чоловіків, так і серед жінок, найчастіше у віці до 60 років (67,27 %), частіше у мешканців міст.

2. Індекс маси тіла у 49 % пацієнтів із сечокам'яною хворобою був вище 25 кг/м².

3. Черезшкірна контактна нефролітотрипсія, уретероскопія та стентування легко переносяться хворими, майже немає ускладнень, скорочують термін непрацездатності.

ПРИМЕНЕНИЕ ТЕКАР-ТЕРАПИИ В ЛЕЧЕНИИ ПАЦИЕНТОВ С ПЛЕЧЕЛОПАТОЧНЫМ ПЕРИАРТРИТОМ

Назарян В. М., Козлова Г. Г., Зорина Е. А.

*Одесский национальный медицинский
университет, Одесса, Украина*

Плечелопаточный периартрит — это нейродистрофическое воспалительное внесуставное заболевание мягких тканей, непосредственно окружающих плечевой сустав. Из всех случаев болезненности области плечевого сустава данная патология встречается в 80 % случаев. При недостаточно активном лечении возможно развитие различных осложнений, в том числе анкилозирующего периартрита, приводящего к полной неподвижности сустава.

В лечении данной патологии мы применяли аппаратный физиотерапевтический метод — Текар-терапию (ТТ). Метод заключается в контактно-воздействии на область поражения индукционным электромагнитным полем, под влиянием которого происходит прогрев тканей на заданной глубине. Проводилась ТТ 1 раз в 3 дня, в емкостном режиме, при мощности 12–15 Вт и времени экспозиции 10 мин.

В исследовании принимали участие 32 пациента: 17 мужчин и 15 женщин, которые были разделены на три группы. I группу составили 10 (31 %) пациентов, получавших стандартную медикаментозную терапию, II — 10 (31 %) пациентов, в лечении которых применяли только ТТ, III — 12 (38 %) пациентов, которые получали комбинированное лечение (стандартная медикаментозная терапия в сочетании с ТТ).

В результате проведенного лечения у пациентов I группы купирование болевого синдрома и значительное увеличение объема движений в плечевом суставе было отмечено на $(8,2 \pm 1,1)$ день. У пациентов II и III групп отмечалось купирование болевого синдрома, а также увеличение объема движений в плечевом суставе на $(7,8 \pm 1,3)$ и $(5,6 \pm 1,4)$ дни соответственно ($p > 0,5$; $p < 0,5$).

Таким образом, ТТ показала высокую эффективность в лечении плечелопаточного периартрита как в составе комбинированной терапии, так и в качестве самостоятельного метода.

ВПЛИВ ПІАСКЛЕДИНУ НА БОЛЬОВИЙ СИНДРОМ У ХВОРИХ НА ДЕФОРМУЮЧИЙ ОСТЕОАРТРОЗ ІЗ СУПРОВІДНИМ МЕТАБОЛІЧНИМ СИНДРОМОМ

Богдан Н. М.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Деформуючий остеоартроз (ДОА) із супровідним метаболічним синдромом (МС) є однією з серйозних медичних і соціальних проблем. Це зумов-

лено значною поширеністю, високим ризиком розвитку обмежень функції опорно-рухового апарату, які призводять до порушення працездатності та зниження якості життя пацієнтів.

Мета дослідження. Визначити вплив піаскледину на перебіг больового синдрому у хворих на деформуючий остеоартроз із супровідним метаболічним синдромом.

Матеріали та методи. До дослідження було залучено 32 пацієнти з клінічними проявами ДООА та супровідним МС, віком від 50 до 75 років. Усім пацієнтам групи спостереження (16 осіб) призначався препарат піаскледин 300 (фірми Dileo Farma) одна капсула на день протягом 6 міс. у поєднанні з НПЗП (моваліс, німесил та ін.). Пацієнтам групи порівняння (16 осіб) проводилося лікування НПЗП та хондропротекторами. До та після лікування всім хворим проводили оцінку больового синдрому за візуальною аналоговою шкалою (ВАШ) та WOMAC, індексом Лекена, визначення рухливості суглобів за допомогою кутоміра, виконували рентгенологічне дослідження суглобів.

Результати. У групі дослідження після курсу лікування препаратом піаскледин спостерігалась позитивна динаміка у вигляді зниження больового синдрому аж до його зникнення (за шкалою ВАШ та WOMAC). Пацієнти досліджуваної групи відмічали значний аналгетичний ефект піаскледину, а також поліпшення рухливості суглобів після першого місяця терапії. Отже, застосування піаскледину є ефективним у хворих з больовим синдромом, що страждають на деформуючий остеоартроз із супровідним метаболічним синдромом.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ МОРФОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ КЛІТИННОЇ ТА СТАНДАРТНОЇ ТЕРАПІЇ ФІБРОЗУ ПЕЧІНКИ. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Мазніченко Є. О.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Сьогодні розробляються нові технології, що є альтернативними щодо стандартних методів лікування захворювань печінки. Залишається факт, що існуюча терапія фіброзу печінки є недостатньо результативною.

За даними зарубіжної літератури, покращання гістоархітекtonіки різних типів тканин досягалось завдяки ін'єкції збагаченої тромбоцитами плазми (ЗТП).

Метою дослідження був порівняльний аналіз морфологічної структури тканини печінки після застосування клітинної та стандартної терапії фіброзу печінки в експерименті.

Матеріали та методи. Дослідження було проведене на 100 статевозрілих щурах-самцях лінії Wistar віком 3–4 міс. Тварин було розподілено на чотири групи. Перша група — тварини зі сформованим фіброзом та без корекції, до другої належали тварини з фіброзом печінки та корекцією ЗТП, до третьої — тварини з фіброзом та стандартною терапією, четверта група складалась з інтактних

тварин. Збагачену тромбоцитами плазму вводили пункційно в тканину печінки 0,1 мл двічі з інтервалом 7 днів. Стандартну терапію проводили протягом 15 днів. Тварин виводили з експерименту на 14, 28, 42-й день після останньої ін'єкції ЗТП шляхом декапітації під легкою ефірною анестезією.

Висновки. При гістологічному дослідженні було виявлено, що на 42-гу добу у тварин, які отримали корекцію збагаченою тромбоцитами плазмою, морфологічний стан печінки суттєво не відрізнявся порівняно з групою здорових тварин. Та навпаки, у тварин, які отримали стандартну терапію, на 42-гу добу залишалися явища запалення тканини та фіброзу.

ОСОБЛИВОСТІ АНКЕТУВАННЯ ОБСТЕЖУВАНИХ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ МЕДИЧНИХ ОГЛЯДІВ ПРАЦІВНИКІВ ПЕВНИХ КАТЕГОРІЙ.

Шанигін А. В., Янакі Д. С.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Актуальність. Підвищення якості медичних оглядів неможливе без впровадження принципово нових методів, які повинні відповідати вимогам фінансової ефективності, обмеження часу та працездатності. Найбільш актуальним методом, який задовольняє цим вимогам, є анкетування, що передує медичним оглядам.

Мета. На підставі вивчення особливостей анкетування робітників підприємств визначити підходи до складання опитувальників, критерії якості їх заповнення та оптимізації використання при проведенні медичних оглядів.

Матеріали і методи. Проведене анкетування працівників підприємств Одеської області під час медичних оглядів. Анкета включала 3 групи питань: зв'язок стану здоров'я з працею, наявність захворювань, бажані форми лікування та реабілітації. Оцінювались здатність працівників правильно заповнити анкету, несуперечливість відповідей, відповідність відповідей фактичним даним про працівників, готовність відповідати на поставлені питання.

Результати досліджень. Було проанкетовано 100 робітників різних підприємств та структурних підрозділів. Приблизно половину анкет було зіпсовано. Відповіді на поставлені запитання містили суперечливу інформацію. Найбільш повно відповідали працівники допоміжних служб. Робітники, зайняті на роботах з дією шкідливих та небезпечних факторів, відмовлялись відповідати про стан здоров'я. Лише половина опитуваних, які мали різні скарги або приймали ліки, визнавали себе хворими. Вибір методу реабілітації від стресу залежав від категорії працівників. Особи з вищою освітою вказували на необхідність найбільш повної реабілітації, працівники без освіти не наполягали на реабілітації, незважаючи на наявність скарг.

Висновки. 1. Незвичність анкетування зменшує можливість використання цього методу для оцінки стану працівників.